

KĄKOLIK (1) *sb m*

V sg kąkoliku.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

Dem. od „kąkol”; tu iron.:

Przen: W nawiązaniu do przypowieści biblijnej: grzeszny człowiek: Ale gdy przydzie ono wieczne plewidło albo żniwo/ wierę kąkoliku dopirowie obaczył/ iż wie było lepiej jakim głąbem albo czarną kápustą vrodzić. RejZwierc 100v.

Cf [KĄKOLNIK]

MM